

OSARNOK.

Kóborlás az éjszakában.

A Poklos part mentén az egész nagy völgy csupa fűzfa. Igazi költői fa ez. Sovány és haszontalan. Se árnyéka, se tüze. A völgyben megteremne egyéb is. Dehát már ott örökké fűzfa volt. Szép, görbe, lyukas, szomorú és vig fűzfa, hát azt nem bántják...

A Pokloson egy derek malom zakatol. A fűzfás berek körül fogja. Elésteledtünk s arra fordítottuk a szekerünk rudját. Szép, nagy faragott ajtója, négykövű vén malom volt ez. Tavaszodott; már az üres kutyatej szár kivette sárga virágjait s a fűzfák veres bogjait a barkák mögül. A malom feketének és igen avaragnak látszott ebben az ifjodó környezetben.

Erőtejes, tagbaszakadt, kampós orru ember állt ki a tornácra, hogy közeledtünk s moeskolta a kutyákat. Ez a molnár volt. A felesége s egy szőke kis leány az ajtónyíláson dugták csak ki a fejüket.

„Elésteledtünk az utban“.

„Isten hozta“.

Nem volt igen szives és barátságos sem, csak tartózkodó, mint a székely ember szokott az idegenekkel szemben. Nem kérdezte, kik vagyunk, hova megyünk. Bekiért a házba, s aztán kiment, hogy a lovakat elhelyezze.

Kan zuzott a víz s hamar sötét lett. A molnár a kemencét megraktak s a láng elé állt. A szobában egy fűzfa számozott oszlop állt a falon meg a gerendákon mindenféle acs szerszámok s fűzők s reszesek s gyulák, üvegek s szárított fűvek. A puos hang a bardok acéján játszott s a fűzfák hegyes fozain. Sajátságosan nehéz szag volt. A vízzel telt levélzöld némi penésszel s a száraz burjánok reha illatával elegyedett össze. Köveset beszéltünk. A molnár kinn maradt, a feleségétől pedig csak afeleket kérdtünk: hogy sokan járják-e a malmot, meg volt-e nagy hó a télen? Rövidesen válaszolt. Későre a leányka behozott egy halat. Így szólott: „Paduc“... „Édes jó hal“ — bizonyított az asszony és takarítani kezdte a pikkelyeitől.

A molnár is belépett s minden bevezetés nélkül így szólott:

„Boiand emberek ezek erre felé uram! Ez azt mondja, hogy az Isten amit az embernek adott, azt ide kiadta a földre. A buza itt kinn terem, a juh itt kinn legel. A hal uram az benn van a vízben. A hal azé, aki megfogja. A juh valakié — a hal senkié“.

Nem mondtunk ellent. Igen jól esett hallgatni. Arnyak húzódtak el az ablak előtt és arnyak a szoba falain benn, amint a függő parányi lámpát felgyújtották. Nem volt hideg és fáztam.

— Nem így van-e Uram? kérdezte nagy sokára a molnár. El is feleltem, hogy mit tudakol. A halak tulajdonjogáról kutatta a mi véleményünket.

„Abból baj lesz Uram pedig erre felénk“... Bánom is én.

Meggyújtotta a pipáját s kiment. Óriók jöttek a malomba, lóhátas legények. A lajon a tiszta fenyves víz lecuzzott és beleloccsant a vízben. Fenn a gaton dörömbölt a lomba hó s rohant le a vesszőkötés-n. Kutyák ugattak a mezőkön s a hegy lábánál (a ig néhány száz lép-sre a malomtól) egy kis faluban.

A molnár megmondta a falu nevét.

„Ki az ur benne?“ kérdeztem.

„Az Isten“ felelte.

Egyáltalán nem látszott tréfás embernek, azért ez a felelet vagy durva volt, vagy gőgös. Nem folytattam. A molnár a gát tövéhez ment és a botja végével kipiszkált valami hosszú, vékony burján gyökeret. „Ez ilyenkor terem“ mondta.

„Ért a fűvekhez?“

„Nincs patika a környékbe Uram. Hát a mire a szükség megtanítja az embert“.

A felesége beleszólt a tornác végéről:

„Abol van is Uram onnan is ide jönnek jó tanácsért, orvosságért hozzá“.

A molnár legyintett s morgott. Arra elhallgattunk. A csilágok kiültek mind a gyászos nagy boltra s minden elcsendesedett. Mi is. A lovak dubognak az istálló padlásokon s rágták a szénát. Lefeküdtünk.

Igen nyugtalan álomom volt. Éjjelen jól tul

járt az idő, mikor valaki megkocogtatta az ablakot. Lóháton jött. A molnár felkelt s kiment. Nem sokára visszatért s így szólva a feleségének:

„Nagy baj van“.

„A gát szakadt tán el, Jézusom?“

„Nem. Rebi kisasszonyt elnyelte a Poklos“.

„A vízbe ölte magát?“

„Ki tudná?“

Mindez suttogva folyt. A molnár magára vette a kabátját s néhány száraz fűvel tele zacskót akasztott le a gerendáról.

„Várjon reám — mondtam — én is elmegyek. Messze van?“

„Csak emitt uram“.

Áttörtöttünk a berken. Olyan sötét volt az éjszaka, mint a lelkiismeret. Beleltköztünk egymásba és a fűzfákba. Lábnak alatt csobogott a víz.

„Marci bá fogta ki a vízből“, mondta, aki a molnár után jött.

„Halászott ugye a kutyahitű ismét a tilalom ellen? — mormogta a molnár — éjnek idején“...

Az ember sóhajtott: „Nagy az Isten“.

„Tudja ked Ferenc bá (ez a molnár volt) mit mondtak?“

„No?“

„A kisasszon a papunknál járt. Látták oda menni az este. Hiszen tudja ked“.

„S Marci bá fogta ki a vízből?“ Egy nagy nádat kerültünk meg, hogy faluba érjünk. A vezető a levegőbe beszélt.

„Aki nem ur, hát szolgál. Ez igaz. A papunkat nem takartak selyem paplannal — de csak jobb lett volna az ő hajlaka a kisasszonynak, mint a víz fenke. Hát mi? Ha szerették egymást, ugye na? Mert ne lettek volna egymásé. Mindenki tudja ezt. A pap is fiatal, a leány is fiatal. Egymásnak voltak rendelve. De nem l hogy adná oda a nagysás ur a papnak leányát, amikor csak szegény szekeres ember volt az apja. Itt van. Megkaptak“...

A faluból kiáltás hallszott. Kiértünk egy ösvényre.

A molnár csendesen mondta:

„S éppen Marci bá fogta ki? Mert uram (s felém fordult) kipereitük biz azt szépen a házból a halak miatt... Marci bá ezt mondta, hogy a hal aze, aki megfogja. A nagysás ur ezt mondta: hogy a hal az övé. S a törvény is így mondta s Marci bá kinn maradt a házból... Drága az igazság uram. S most éppen, hogy Marci bá fogja ki a kisasszont, az a koldus vén ember“...

Nagy az Isten...

Beértünk a faluba. Némelyik házban gyertya égött. A köves dombodaira másztunk. A kőház, nagy kőtornáccal, rengeteg kettős fedéllel, minden idővel dacoló kőgabonásokkal, otromba nagy istalókkal s az erős, pompás fekete ház, maga annyit érő, mint az egész falu — ott volt az oldabau. Előtte a bogzó fak nyultak be a sötét éjszakába.

Az udvar néma volt. Nagy épületfák heverték szanaszét. A molnár felbukott egy párszor és kedvetlenül ümmögött... A tornácra lámpát tartottak ki.

„Erre, erre“.

Az asztalon felüdt a leány. Fialat barna szűz. A haja s a farkarja lehullva. Egy elég szép Senki. Olyan rettenetesen hallgat, mintha beszélné. A szeme olyan szörnyen vak, hogy aligha nem néz vele... Egy lezárt, soha senkitől e földön fel nem nyitható levél, mely a másvilágra szól s a halál p-csétjével van ellátva.

Erős, vállas, kemény szemöldökű fekete ember állott a fejénél s rettentően nézte... Az apja volt.

A molnár dörögni kezdte a leány mellét. Aztán abbahagyta. Így szólott: „Hiába való!“

A cselédek mind benn voltak a szobában és zokogtak. Az apa nem sirt egyedül. Az ő szemének az a dolga volt, hogy nézze, nézze azt a hallgató leányt, akivel „hiábavaló“ a bajoskodás... Azt hiszem bele akar nézni a vízbe. Feleletet keresett valószínűleg valami kérdésre.

Akkor a hajnali harangszó libbent át a légen s bejött a nyitott ajtón a szobába.

Az erős ember eltakarta arcát és zokogni kezdett. Széles válla csak úgy ringott belé.

Petelei István.

NYILTÉR. *)

A 16. vadászrezred tisztikara köszönetét nyilvánítja mindazon családoknak, akik a február 14-iki bál alkalmával jelenlétükkel megtisztelni szivesek voltak.

Együttal sajnálkozását fejezi ki azon családokkal szemben, kik nem kaptak meghívót, szolgáljon indokul a közönség és címek nem ismerése. Tudomásuk van oly esetekről is, ahol a meghívók a postánál vagy a kézbesítésnél mehetek veszendőbe.

A tisztikar.

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szark.

A román katonai parancsnokság rendeletere kösöljük:

Az I. Vadászadosztály Hadbírósa 1919. évi július hó 15-től, 1919. évi október 15-ig különböző vétségek miatt a következő egyéneket büntette meg:

1. Bartha Isván Érmihályfalva, lopás miatt 1 hónapi elzárás. 2. Nagy Imre Debreczen, hamis hírek terjesztése miatt, 2 hónapi elzárás és 500 Lei pénzbírság. 3. Szepesi László, Beregszász, kémkedésért, 5 évi börtön. 4. Szepesi Lajos Beregszász, kémkedésért, 1 évi elzárás. 5. Soche Mihály Budapest, be nem szolgáltatva fegyverét, 3 évi elzárás. 6. Hanton István Budapest, ugyanazért, 1 évi elzárás. 7. Ungvári István Budapest, ugyanazért 3 hónapi elzárás. 8. Foitir József Budapest, ugyanazért 4 hónapi elzárás.

A felülvizsgáló parancsnokság bírja, 1919. évi augusztus hó 15-től, 1919. évi október hó 31-ig a következő egyéneket büntette meg, különféle vétségeikért:

1. Batiz Sándor Felesfalva, 3 hónapi elzárás, a románság róvasára való szitkokért. 2. Romaier Henrich Kolozsvár, 3 hónapi elzárás és 1000 Lei bírság, mert nem jelentette be autóját. 3. Homart Mergerherth Györgyemeshely hamis hírek terjesztése miatt, 4 hónapi elzárás. 4. Balogh Ferenc Apahida, ugyanazért, 1 hónapi elzárás. 5. Kun Lidia Atosfalva, cenzúrázatlan levelek kézbesítése miatt, 1 hónapi elzárás. 6. Erne dr. Pop Kolozsvár, 200 Lei bírság hamis hírek terjesztése miatt. 7. Bolosi Lorentz Szamosudvarhely, 1 hónapi elzárás ugyanazért.

Egy csür eladó Csikszeredában.
Cím a kiadóhivatalban.

Megveszek egy vagy több jó karban levő gypajfésülőt tépővel együtt.

Aján atokat ár és minőség megjelöléssel Goldstein Lajos Kolozsvár, állatvásártér kérek.

Értesítés!

Szekely és Réti erdélyrészi batorgyár r. t. Marosvásárhelyt, előnyösen ismert cég, intézetünknel

mintaszobákat

helyezett el, melyek minőség és ár tekintetében a legmesszebbmenő igényeket is kielégítik. — A mintaszobák intézetünk külön helyiségében megtekinthetők és megrendelések ugyanitt felvételnek. 48—50

Agrár takarékpénztár r. t. főkja

Csikszereda.

Csikszeredában, a Mikó utca 28 szám alatti épületes beltelek eladó. Cím a kiadóhivatalban. 1-2

Értesitem t. vevőimet, hogy a valódi kisüstön főzött

FENYŐVIZ

gyártását újból megkezdtem, és az székelyudvarhelyi líkőrgyáramban korlátlan mennyiségben kapható. 5-5

SZÖLLŐSI SAMU.

REGATUL ROMANIA.

SUBPREFECTUL JUDETULUI CIUC.
68—1920.

Publicatiune.

Proiectul bugetului Ciuc pe anul 1920 fiind terminat, in decurs de 15 zile dela data publicarii este spus spre vederea publica in localul subprefectural. Mercuria Ciuc, la 22 Februarie an. n. 1920.

Dr. Urdea,
Subprefect.

1-3

REGATUL ROMANIA.

SUBPREFECTUL JUDETULUI CIUC.
68. szám.

1920

Háztartási alap 1920. évi költségvetése.

Hirdetmény.

Azzal teszem közbe, hogy az előirányzat a vármegyeház kiadóhivatalánál a hivatalos órák alatt megtekinthető és 14 nap alatt hozzám szó vagy írásbeli felelkezés előterjeszhető.

Mercuria Ciuc, 1920 évi február hó 22 én.

Dr. Urdea,
subprefect.

1-3

Szám: 236—1920.

Hirdetmény.

Csikszereda város tanácsa közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező ingatlanok f. évi február hó 26-án délután 2 órakor, a városháza nagy termében 1920. évi december hó 31-ig haszonbérbe fog adni.

Csikszereda, 1920. évi február hó 14-én.

Kováts,
főjegyző.

Florea,
polgármester.

Szám: 113—1919. kih.

Árverési hirdetmény.

A kiírt főszoigabiro közhírré teszem hogy 113—1919. kih. gási fellet tel elkobzott 31 drb juh bírnyi vano árverés után folyó évi március hó 6 an d. e. 10 orakor a legőbber ígérőnek a főszoigabirei hivatalnal el fog adni.

A kikiáltási ár 1000, azaz egyezer korona.

Az árverezők tartoznak bánatpénz fejében az árverezés megkezdése alatt 10% bánatpénzt lefizetni.

Csikszereda, 1920. évi február hó 19 én.

Stefan Sorba,
primpretor.

Fedélcserepet, palát, meszet, cementet, gipszet, stucatur nádat, cementcsöveket, kutgyűrűket stb., stb., mindenféle építési anyagot állandóan raktáron tart s azok bármikor kaphatók

Nagymihály Sándor csikszeredai, tuzsnádi, sepsiszentgyörgyi kézdívásárhelyi építési anyagraktarából.
80-80

ELADÓ Csikszeredában Szentlélek utca 2 szám alatti egy gyapju fésülőgép, egy benzínmotor és egy tizedes mérleg. 7-10

Eladó egy darab 4-es számú Adler Fügelisz gyártmányu pénzszekrény, egy drb ellenőrző (National) pénztár és egy darab másolókönyv prés. Cím a kiadóhivatalban. 2-3

VERESS SÁNDOR Dr.
FOGORVOS

Rendel naponta délután 2-6 óráig.
Csikszereda, Mikó-utca 34. szám

Megvételre keresek egy jó karban levő gyermekágyat. — Cím kiadóhivatalban.

FIGYELEM!

Tisztelettel van szerencsém értesíteni. Csikvármegye közönségét, hogy Csikszeredán, Rákóczi-utca 18. sz. a. egy a modern technika követelményének teljesen megfelelő

épület- és diszmű-bádogos műhelyt

rendeztem be. Elvállalok különösen toronyfödéseket, amelyhez saját hardozható átvényom van, továbbá mindenemű konyhaedényeket, épület és diszmű-bádogos munkákat, amelyekről költségvetést és tervet díjtalanul készítek. — Szives parfogást kér, kiváló díszítései:

BERKECZY ÁRPÁD épület- és diszmű-bádogos, Csikszeredában.

Mindennemű javítások jól és pontosan eszközöltetnek! Jutányos árak!

MEGHIVÁS.

Alu írott részvénytársaság részvényesei Gyergyószentmiklóson, 1920. évi március hó 2-án delelőtt 10 órakor, az Aggar T. ar-ak-pénztár r. t. főszékhelyén is-g-ben tartando

rendkívüli közgyűlésre

meghívjuk.

Tárgysorozat:

1. Felső-noldó-bizottság jelentése az 1920. évi február hó 9-ére kitűzött árverés elhatározásának okairól.

2. Dr. Sándor Buzás részvényese azon indítványa feletti határozathozatal, mely szerint a Ciffra Mihály, továbbá Ciffra Ferenc és Fiai cég összesen 241.150 (Kétszázazegyvenegyszázötven) koronát kitevő tartozása járulékaival együtt elengedni ssenek és a Fürdő-utca 3. és 4. szám alatti belsősegek tulajdonjoga Ciffra Mihály örökösének átengedessenek.

3. A Hitelintézet összes vagyona értékesítésének elhatározása s az értékesítés módjairól és feltételeinek megállapítása.

4. Esetleges indítványok.

A Hitelintézet Részvénytársaság felszámoló bizottsága.

Az alapszabályok 15. §-a értelmében azon részvényesek, kik a közgyűlésen megjelenni szándékoznak, szavazataik gyakorlása szempontjából kötelesek részvényeiket legkésőbb a közgyűlés megnyitása előtt bírtemény ellenében az intézet pénztár-nál letétrehozni.

A tavaszi időnyre már most ajánljuk következő MEZŐGAZDASÁGI GÉPJEINKET:

5 és 6-os sz. szakrendszerű ekét,
fagerendelyű ekét,

2 és 3 tagu acélboronát.

SZÉKELY GAZDÁK SZÖVETKEZETE Sepsiszentgyörgy.

1-3